

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ

[...] ημείς δὲ καὶ διαθήκαις αὐτοῦ περιετύχομεν οὕτω πως ἐχούσαις· Ἔσται μὲν εὖ· ἐάν δέ τι συμβαίῃ, τὰδε διέθετο Ἀριστοτέλης· ἐπίτροπον μὲν εἶναι πάντων καὶ διὰ παντός Ἀντιπάτρον· ἕως δ' ἂν Νικάνωρ καταλάβῃ, ἐπιμελίσθαι Ἀριστομένην, Τιμαρχὸν Ἱππαρχον, Διοτέλην, Θεόφραστον ἐάν βούληται καὶ ἐνδέχῃται αὐτῶ, τῶν τε παιδίων καὶ Ἐρπυλλίδος καὶ τῶν καταλειμμένων, καὶ ὅταν ὥρα ἢ τῇ παιδί, ἐκδοῦσθαι αὐτὴν Νικάνωρι· ἐάν δέ τῇ παιδί συμβῇ τι· ὃ μὴ γένοιτο οὐδὲ ἔσται· πρὸ τοῦ γήμασθαι ἢ ἐπειδὴν γήμηται, μὴπω παιδίων ὄντων, Νικάνωρ κύριος ἔστω καὶ περὶ τοῦ παιδίου καὶ περὶ τῶν ἄλλων διοικεῖν ἀξίως καὶ αὐτοῦ καὶ ἡμῶν, ἐπιμελίσθω δὲ Νικάνωρ καὶ τῆς παιδός καὶ τοῦ παιδός Νικομάχου, ὅπως ἂν ἀξιοὶ τὰ περὶ αὐτῶν, ὡς καὶ πατὴρ ὢν καὶ ἀδελφός, ἐάν δέ τι πρότερον συμβῇ Νικάνωρι· ὃ μὴ γένοιτο· ἢ πρὸ τοῦ λαβεῖν τὴν παῖδα ἢ ἐπειδὴν λάβῃ, μὴπω παιδίων ὄντων, ἐάν μὲν τι ἐκεῖνος τάξῃ, ταῦτα κύρια ἔστω· ἐάν δὲ βούληται Θεόφραστος εἶναι μετὰ τῆς παιδός, καθάπερ πρὸς Νικάνωρα· εἰ δὲ μὴ, τοὺς ἐπίτροπους βουλευομένους μετ' Ἀντιπάτρου καὶ περὶ τῆς παιδός καὶ περὶ τοῦ παιδίου διοικεῖν ὅπως ἂν αὐτοῖς δοκῇ ἀριστα εἶναι· ἐπιμελίσθαι δὲ τοὺς ἐπίτροπους καὶ Νικάνωρα μνησθέντας ἐμοῦ καὶ Ἐρπυλλίδος, ὅτι σπουδαία περὶ ἐμὲ ἐγένετο, τῶν τε ἄλλων καὶ ἐάν βούληται ἄνδρα λαμβάνειν ὅπως μὴ ἀναξίως ἡμῶν δοθῇ, δοῦναι δ' αὐτῇ πρὸς τοῖς πρότερον δεδομένοις καὶ ἀργυρίου τάλαντον ἐκ τῶν καταλειμμένων καὶ θεραπεῖας τρεῖς, ἐάν βούληται, καὶ τὴν παιδίσκην ἣν ἔχει καὶ παῖδα τὸν Πυρραῖον· καὶ ἐάν μὲν ἐν Χαλκιδί βούληται οἰκεῖν, τὸν ξενῶνα τὸν πρὸς τῷ κήπῳ· ἐάν δὲ ἐν Σταγείροις, τὴν πατρῶαν οἰκίαν, ὅποτέραν δ' ἂν τούτων βούληται, κατασκευάσαι τοὺς ἐπίτροπους σκεύεσιν οἷς ἂν δοκῇ κάκεινοις καλῶς ἔχειν καὶ Ἐρπυλλίδι ἰκανῶς ἐπιμελίσθω δὲ Νικάνωρ καὶ Μύρμηκος τοῦ παιδίου, ὅπως ἀξίως ἡμῶν τοῖς ἰδίοις ἐπικομισθῇ σὺν τοῖς ὑπάρχουσιν ἃ εἰλήφαμεν αὐτοῦ, εἶναι δὲ καὶ Ἀμβρακίδα ἐλευθέραν καὶ δοῦναι αὐτῇ, ὅταν ἡ παῖς ἐκδοθῇ, πεντακοσίας δραχμάς καὶ τὴν παιδίσκην ἣν ἔχουσαι δὲ καὶ Θαλῆ πρὸς τῇ παιδίσκῃ ἣν ἔχει τῇ ὠνηθείσῃ, χιλίας δραχμάς καὶ παιδίσκην· καὶ Σίμωνι χωρὶς τοῦ πρότερον ἀργυρίου αὐτῷ «δοθέντος» εἰς παῖδ' ἄλλον, ἢ παῖδα πρίασθαι ἢ ἀργύριον ἐπιδοῦναι· Τύχωνα δ' ἐλεύθερον εἶναι, ὅταν ἡ παῖς ἐκδοθῇ, καὶ Φύωνα καὶ Ὀλύμπιον καὶ τὸ παιδίον αὐτοῦ, μὴ πωλεῖν δὲ τῶν παιδίων μηδένα τῶν ἐμὲ θεραπευόντων, ἀλλὰ χρῆσθαι αὐτοῖς· ὅταν δ' ἐν ἡλικίᾳ γένωνται, ἐλευθέρους ἀφείναι κατ' ἀξίαν, ἐπιμελίσθαι δὲ καὶ τῶν ἐκδεδομένων εἰκόνων παρὰ Γρυλλίωνα, ὅπως ἐπιτελεσθεῖσαι ἀνατεθῶσιν, ἢ τε Νικάνωρος καὶ ἡ Προξένου, ἣν διενεσοῦμην ἐκδοῦναι, καὶ ἡ τῆς μητρὸς τῆς Νικάνωρος· καὶ τὴν Ἀριμνήστου τὴν πεποιημένην ἀναθεῖναι, ὅπως μνημεῖον αὐτοῦ ἢ, ἐπειδὴ ἄπαις ἐτελεύτησε· καὶ «τὴν» τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας τῇ Δήμητρι ἀναθεῖναι εἰς Νεμέαν ἢ ὅπου ἂν δοκῇ, ὅπου δ' ἂν ποιῶνται τὴν ταφήν, ἐν ταύθῃ καὶ τὰ Πυθιάδος ὅσα ἀνελόντας θεῖναι, ὡς περ αὐτῇ προσέταξεν ἀναθεῖναι δὲ καὶ Νικάνωρα σωθέντα, ἣν εὐχὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἠξάμην· Ἰῶα λιθίνα τετραπύχη Διὶ σωτήρι καὶ Ἀθηνᾶ σωτήριᾳ ἐν Σταγείροις.» Τούτων ἰσχύουσιν αὐτῶ αἱ διαθήκαι τὸν τρόπον.